

farní zpravodaj pro Kunovice a Míkovice

DOBA ADVENTNÍ A VÁNOČNÍ 2023

Výzvy, úkoly, informace

Moji milí farníci,
je tady opět nový liturgický rok a my vstupujeme do Adventu. Tento čas je přípravou na Vánoce, mnoho od něj očekáváme, máme dlouhé seznamy úkolů, ke všemu se blíží konec roku občanského, s čímž souvisí další povinnosti. Přesto vás prosím: Dovolme si nestihnout všechno. Odložit vše nedůležité a zaměřit se na to nejdůležitější. Dovolit si ten luxus „zastavit se“. I za cenu toho, že nebude všechno dokonale nazdobené a všude utřený prach. Advent prožijme, nenechejme ho utéct. Protože jaký bude Advent, takové budou Vánoce. Přesto si udělejme plán – svůj vlastní, který budeme schopni zvládnout.

Zpytujeme

Na stránkách farního časopisu jsme probrali již mnoho záležitostí (co do proží-

vání liturgie, svátostí), pokusme se ohlédnout, jak se nám je podařilo uvést do života.

Zpívejme

Doba adventní nabízí jedny z nejkrásnějších písní. Děkuji všem našim varhaníkům, že jejich pestrost můžeme zažívat při každé adventní mši svaté. Přesto je adventní čas velmi krátký na to, abychom je dosti vyzpívali. A letos je opravdu ten nejkratší možný. Zpívejme si adventní písně i jako osobní modlitbu doma.

Obraťme se

Naše farnost prožívá přípravu biřmovanců. Není to jen o programu jich samotných. I když nejsme přímými účastníky jejich setkání, je to výzva k obrácení každého z nás. Rada mladých bratří

Fotografie na titulní straně: betlém v bazilice Santa Maria Maggiore v Římě

**V Ježiši nám Otec daroval bratra,
který nás přichází hledat, když jsme dezorientovaní a ztrácíme směr;
věrného přítele,
který je nám stále nablízku.
Daroval nám svého Syna,
který nám odpouští a pozvedá z hříchu.
papež František**

Přeji požehnané svátky vděčného znovupřijetí tohoto Božího daru.

P. Ladislav s redakční radou

a sester má vstoupit do aktivního vztahu s Duchem Svatým. Kéž nezůstaneme pozadu. Dovolme naší farnosti, aby se probudila jako celek.

Učme

Co se v mládí naučíš... Jak často připomínám, je důležité se zaměřit na předávání víry dětem. A učením se učit spolu s nimi. S dětmi prožíváme nadále plán „Boží dítě“, kdy hledáme způsoby, jak být dobře Božím dítětem. A to pohledem upřeným na Dítě – Ježíše, což bude zvláště aktuální nyní v době adventní a vánoční. Pomůže nám k tomu příběh šitý na míru, který prožijeme při šesti rorátech vždy v pátek večer a v sobotu ráno. Po těch sobotních jsou všechny děti zvány na snídani na farní domeček. Udělejte, prosím, všechno pro to, aby se vaše děti a vnuci mohli zapojit. V kapli v Míkovcích se k rorátnímu

příběhu připojíme v adventní čtvrtky. Více na str. 4.

Podpořme

Již více jak 30 let mohou svobodně vycházet křesťanské tiskoviny. Mezi ně patří i časopis pro rodiny Rodinný život. Ukázkové číslo si můžete vzít vzadu v kostele. Dalším kvalitním časopisem pro děti je Nezbeda (v základní verzi nebo s přílohou pro předškoláky). Jejich další existence je závislá na našem zájmu. Podle možností si časopisy předplatte (Nezbedu můžete předplatit hromadně v kostele). Může se jednat o dárek k Vánocům.

Přeji nám všem, ať adventní dny duchovně připraví naše ruce k přijetí vánočního Daru.

Váš P. Ladislav

Roráty

KAŽDÝ
ADVENTNÍ
PÁTEK VEČER
A SOBOTU RÁNO
(SE SNÍDANÍ)

Slovo „roráty“ pochází z latiny. Je odvozeno od prvního slova nejznámější latinské adventní písně, která začíná veršem: „Rorate, caeli, desuper, et nubes pluant iustum.“ To se překládá: „Dej rosu, nebe nad námi, ať z oblak skane spása.“

Naše roráty jsou nejen o tomto starobylém zpěvu, ale také o příběhu, do kterého vstoupíme zvláště s dětmi. Každý adventní pátek a sobotu nás ve farním kostele čeká setkání s Terezkou. Její objevy nás přivedou nejen ke slavení Vánoc, ale také inspirují pro život. V pátek začneme průvodem s lampičkami v 18.00 hodin, v sobotu v 7.30 hodin. Sraz je u vchodu do kostela. Po sobotní mši svaté bude snídáně pro všechny děti na farním domečku.

V Míkovicích se sejdeme s lampičkami před čtvrtěční mší svatou v 18.00 hodin, pak se také připojíme k příběhu.

První část Terezčina příběhu si přečtete sami. Před 8. prosincem (v Míkovicích před 7. prosincem) si udělejte doma s dětmi hezký večer, zapalte první svíci na adventním věnci a poslouchejte...

Byla jedna holčička, která se jmenovala Tereška. Žila před víc jak sto lety, v době, kdy ještě nebyla elektřina, a když si chtěl někdo večer posvítit na cestu nebo ke čtení, musel si zapálit svíčku.

Tereška měla veliké přání. V jednom vyprávění slyšela, že v nebi andělci pozorují děti, které chodí na roráty, a dívají se, jak svítí lampičkami. A o tom, kdo svítí nejčastěji a nejjasněji, řeknou Ježíškovi, aby ho na Štědrý den navštívil jako prvního. Terešku to zaujalo. Říkala si: „To by bylo krásné, kdyby Pán Ježíš přišel právě k nám. To by se maminka a tatínek divili!“ A rozhodla se, že pro to udělá všechno, co bude v jejích silách. Už od září chodila ve volných chvílích do lesa na dřívka a šišky a nosila je starým lidem, aby měli čím topit v kuchyňských kamnech. Dostala za to vždy pár halířů, ale dohromady to bylo dost na to, aby si do své lampičky koupila tu největší svíčku, která se dala sehnat. A hned jak

začaly rorátní bohoslužby, na všechny poctivě chodila zimě, mrazu, sněhu navzdory. Lampičku měla pokaždé krásně vyčištěnou a její světýlko zářilo ze všech nejjasněji. Není divu, že si toho andílci všimli. Jednou v noci, když Terezka usnula, ji dokonce jeden navštívil. Byl to její anděl strážný.

Terezka byla překvapená, ale protože byl andílek milý a hezký, tak se ho ani moc nebála. Zeptala se: „Co tu děláš?“

„Přišel jsem za tebou, protože jsem si všiml, jak chodíš s lampičkou na roráty.“

„A svítí nejjasněji ze všech?“ zeptala se dychtivě Terezka.

„Právě proto jsem tady,“ odpověděl anděl a pokračoval: „Tvoje lampička svítí moc pěkně, ale mohlo by to být ještě mnohem lepší. Vezmu tě teď s sebou do nebe, abys viděla, jak to vypadá, když se na vás díváme.“

Terezka se začala trochu bát, ale byla tak zvědavá, že strach překonala a podala andílkovi ruku. Když se jí dotkl, svět se zatočil a najednou byli vysoko v oblacích. Ale i když byli daleko, viděla všechno na světě úplně jasně a zřetelně. Viděla samu sebe, jak jde z domu na roráty, jak se potkává s ostatními dětmi a jak její lampička svítí víc než ostatní. A měla z toho velikou radost. Viděla i to, jak se vrátila domů, jak lampička zhasla a celý dům se ponořil do tmy. A pak se to stalo. Po chvíli se jejich dům rozzářil jako nějaká hvězda. Jeho světlo bylo vidět široko daleko.

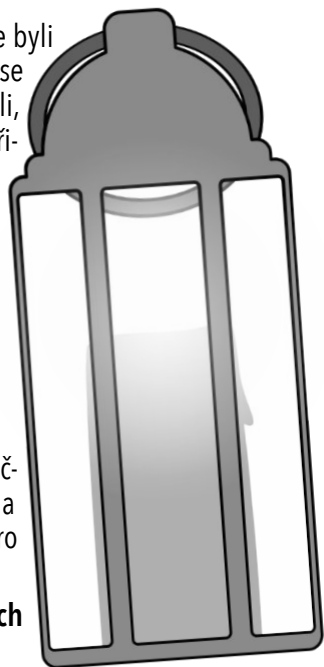
Terezka se překvapeně podívala na anděla. „Co se to stalo? Co je to za světlo? Snad u nás nehoří?“

Anděl se usmál: „Podíváme se.“ Dotkl se Terezy a náhle byli u okna mamčininy a tatínkovy ložnice. Terezka viděla, jak se její rodiče modlí. Děkovali Pánu Bohu za Terezku a prosili, aby ji Ježíš a Panna Maria ochraňovali. A z jejich srdcí přitom zářilo světlo, které bylo vidět široko daleko.

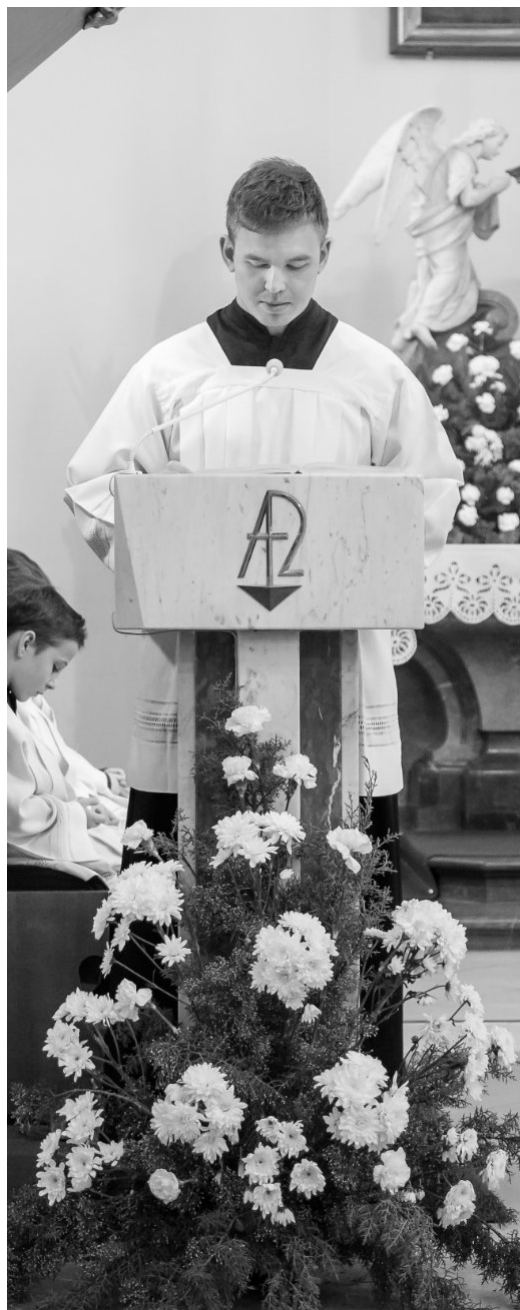
Terezka se podívala na anděla: „To jsem nikdy neviděla!“

„Ani jsi nemohla,“ odpověděl anděl, „to je světlo lásky, s kterou se za tebe rodiče modlí. I když je tisíckrát jasnější než světlo svíčky, vy ho nevnímáte, protože je vidět jen od nás z nebe. A já ti ho ukazuji, abys o něm věděla. Víš, že chceš, aby k vám přišel Pán Ježíš. Víš, kolik tě to stálo námahy a obětí. Jestli chceš, aby tvoje lampička zářila, modli se při jejím zažihání s láskou za své rodiče a kamarády. A tvé světlo bude tou nejkrásnější pozvánkou pro příchod Pána Ježíše.“

Pokračování příběhu uslyšíte na prvních rorátech v pátek 8. prosince (v Míkovicích ve čtvrtek 7. prosince).

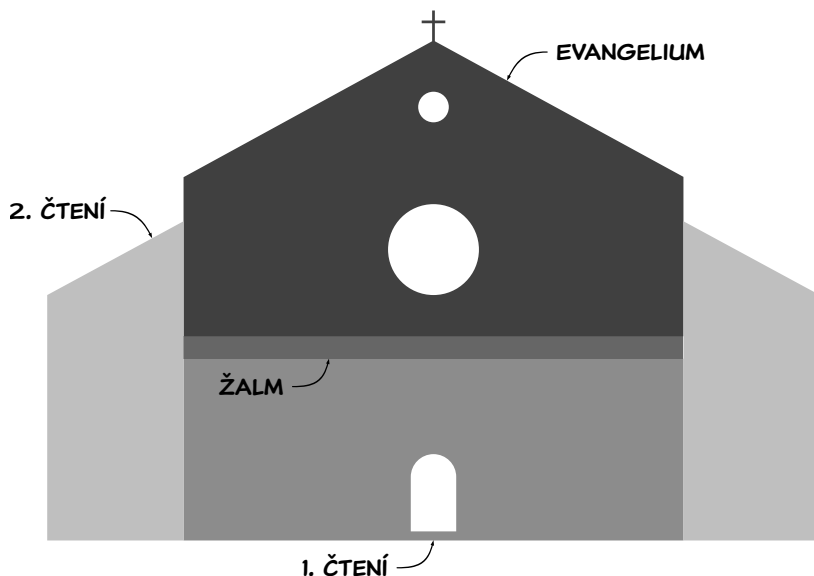
Liturgie našeho života

Stůl Božího slova

Před dvěma roky, hned na začátku této pravidelné rubriky, jsme probrali středobod každého liturgického prostoru – oltář. Spolu s ním jsme vzpomněli také další důležitou součást každého presbytáře – **ambon**. A protože nás 21. ledna 2024 čeká Neděle Božího slova, zaměříme se tentokrát právě na toto místo, odkud je čteno a hlášáno Boží slovo. Jak už bylo řečeno, jsou v každém presbytáři dva stoly: oltář a stůl Božího slova. Nebylo tomu tak ale vždy. Pamětníci zažili časy, kdy se Boží slovo hlásalo z kazatelen. Pro ty mladší nutno vysvětlit, že kazatelna je vyvýšené místo, které se nachází někde v kostele tak, aby se slova z ní hlášaná dostala k uším všech účastníků bohoslužeb. Není proto vždy v blízkosti oltáře, ale někde podél kostelní lodi. V bazilikách a katedrálách je umístěna dokonce někde v půli kostela. Toto její umístění je dáno absencí mikrofonů a ozvučovací techniky v dobách minulých. Stejně tak i její vyvýšení umožňuje maximální využití akustiky daného prostoru. To vyvýšení má pak ještě jeden význam, a to důležitost předčítaného a vysvětlovaného slova Božího.

II. vatikánský koncil vrátil „místo hlásání Božího slova“ do blízkosti oltáře, do samotného presbytáře. Jednak proto, že už máme dobu, kdy lze technických vymožeností využít i pro bohoslužbu, ale také proto, aby bylo patrné, co je ve mši svaté důležité. Totiž že

k nám Bůh **promlouvá** a dává nám jako duchovní pokrm **své Tělo a Krev**.

Stavba bohoslužby slova

S popsáním místem souvisí celá jedna část mše svaté – bohoslužba slova. Ta se staví z několika biblických úryvků ze Starého i Nového zákona a homilie. Nejde ale o ledajaké čtení. Církev tvrdí, že kdykoli se při liturgii předčítá z Písma, je to sám živý Kristus, který promlouvá ke svým učedníkům, ke své církvi! Jde o Boží slovo, které dává život.

O nedělích a slavnostech mají vybrané úryvky zjednodušeně podobu stavby na obrázku. Vstupujeme textem ze Starého zákona, na který odpovídá zpěv patřičného žalmu. Na starozákonní text reaguje slovy samotného Krista evangelium, které je vrcholem celé bohoslužby. Ze stran podpírá a doplňuje neevangelijní text Nového zákona – druhé čtení.

Na slyšené texty reaguje homilie (z řeckého homilia – shromáždění, beseda, vyučování), která vede k zamyšlení, pochopení a uvedení do života. Další odpovědí na slyšené Boží slovo je chvíle ticha, vyznání víry a přimluvná modlitba.

Při naslouchání prvnímu a druhému čtení a žalmu sedíme, jde o základní postoj vyjadřující naslouchání. Evangelium s sebou nese řadu zvýraznění (světla, kadidlo, nesení evangeliáře, pozdrav), protože nasloucháme skutečnému slovu vzkříšeného Ježíše. Z úcty k němu proto všichni stojí.

Služba lektorů

Služba lektora je velká věc. Lektor (z latinského lector = čtenář) je v církvi vnímán jako ten, kdo při bohoslužbách předčítá Boží slovo. Správně předat poselství Božího slova není jen otázkou přednesu. Služba lektora vyžaduje, aby on sám čtenému

slovu rozuměl. Každé zapojení při bohoslužbách může znamenat určitou oběť (čas na přípravu, nervozita), ale to vše zvládneme s pomocí toho, kdo nás k této službě povolal. Tato služba není ani za odměnu, ani pro naše schopnosti. Jde o to, že **se dáváme do služeb Ducha Svatého, aby skrze naše ústa promlouval sám Bůh.**

Proto má každý lektor s Božím slovem žít. A pokud se jedná o nedělní texty, je dobré si je přečíst již den předem, aby se dané slovo mohlo v nás zabydlet. Abychom mu rozuměli, přijali ho a ti, kterým je budeme předčítat, mohli Boží slovo slyšet svým srdcem. Proto je dobré, aby

každý čtenář prošel kurzem lektorů a přijal službu lektorátu. A ti, kteří tuto službu ještě nepřijali, aby ke svému úkolu přistupovali se stejnou pečlivostí. Vážnost úkolu si také žádá, aby dotýčný věděl v určitém předstihu, že v danou neděli má službu.

Chci na tomto místě poděkovat všem, kdo službu lektora přijali a s plným nasazením propůjčují svůj hlas předávání Božího slova. Zároveň zvu do lektorských řad všechny, kteří, třeba jen v koutku svého srdce, vnímají, že by mohli řady našich lektorů rozšířit.

P. Ladislav

Jsem rád lektorem

Několika našim lektorům jsme položili tři otázky ohledně jejich služby.

Proč jste lektorem?

Sám nevím. Párkrát jsem četl o Velikonocích / Vánocích, když bylo hodně čtení a málo čtenářů. Zjistil jsem, že před plným kostelem, se sevřeným hrdlem a na jeden nádech to nebude o čtení, ale o službě, kterou je třeba se naučit a promodlit.

Prakticky dost náhodně, jednou mě kamarádka požádala, zda bych jim při rodinné mši nepomohl s četbou přímluv a později se čtením, a ještě párkrát, až jsem o tom začal uvažovat a sám projevil zájem se trochu víc zajímat o čtení liturgických textů... pozdější možnost účastnit se kurzu lektorů organizovaného arcidiecézí tento zájem jen stvrdilo.

Co Vám tato služba dává?

Služba není náročná, přesto bez přípravy se může stát Písmo nesrozumitelným, zmateným ba dokonce i nesmyslným. Stačí jen když čtenář „udělá“ z otazníku vykřičník. Vždy, když přicházím k ambonu a ukláním se před oltářem, prosím Ducha Svatého, ať ON mluví skrze má ústa. Moci číst Písmo svaté mne naplňuje pocitem užitečnosti a smysluplnosti. **Sloužit Bohu je Boží.**

Stává se, že pokud takto člověk mírně přispěje k průběhu liturgie, obdrží jakýsi pocit sounáležitosti s průběhem mše. Možná, že to, když se postaví před účastníky mše a přečte text svatého Písma, je velmi drobný a otevřený úkon přihlášení se

k evangeliu, který je vždy tak trochu obtížný pro člověka. Určitě podobné je to i pro zpěváka či hudebníka při doprovodu mše, jen většinou jsou méně vidět.

Lektorská služba je pro mě možnost, jak se zapojit do liturgie jako věřící a laik. Tato služba mi dává příležitost více si pročitat Boží slovo, naučit se jej více vnímat a přemýšlet či rozjímat o něm. Určitě to není lehká služba, protože si uvědomuji, jak velmi záleží na formě a způsobu četby při mši. Jak dokáže daný lektor ovlivnit vnímání Božího slova ostatními věřícími. Pokud se to ale podaří, je to ku prospěchu pro všechny. Z tohoto důvodu doporučuji absolvovat lektorský kurz. Je velmi přínosný i pro ty, co se třeba na čtení necítí. Kromě velmi cenných praktických rad dostanou účastníci i přehled o tom, jak Písmo svaté prožívat a chápat ve svém životě. Nejen při liturgii samotné.

Máte nějaký zážitek plynoucí z lektorské služby (poučný, vtipný)?

Nějaký konkrétní zážitek nemám. Myslím si, že zážitek s Božím slovem je každý, při kterém dokážeme vnímat to, že k nám promlouvá Bůh. Že nám chce Bůh něco sdělit a dané „slovo“ opravdu vnímáme. Lektor by měl být tedy takový, aby se skrze jeho službu dostalo Písmo k ostatním lidem.

Stane se někdy, že uslyšíte od lidí odcházejících ze mše „dnes to byl pěkný přednes“, to vás pak potěší a mnohdy zlepší náladu, protože tím, že jste něco vykonali pro Boží království, dostáváte tímto hned zpětnou odměnu.

Kdy jsem se nejvíce pobavil na téma čtení Písma v kostele? Když jsme byli na oslavě narozenin kamarádky, kdy jeden z přítomných hostů se chtěl pochlubit, že on také čítával v kostele a že si pamatuje listy sv. Pavla, zvláště ten KORYŤANŮM.

Radosti v Adventu

Adventní období ve farnosti je plné radosti a očekávání. Těšíme se na společné aktivity, které tato doba přináší.

Půjdeme večerní nebo ranní tmou za světél našich luceren na páteční a sobotní rožnátní mši svatou. Předě mši si poslechneme příběh na pokračování. O čem asi letos bude? V sobotu vyběhneme z kostela do farního domečku. Tam už bude vonět čaj, kakao a něco dobrého k tomu. Při společné snídani si popovídáme a rozejdeme se ke svým povinnostem domů.

Je mnoho zručných a kreativních žen, které jsou ochotné vyrobit adventní věnce a věnovat je k prodeji v našem farním společenství. Některé tvoří samy, některé se scházejí ve skupinkách, vždycky ale vznikají opravdu krásná díla.

Další oblíbenou adventní činností je vytváření svícňů a drobných vánočních ozdob. Rodiny s dětmi se sejdou v sále farního domečku. Stoly plné zeleně, svíček,

dřeva a různých ozdobných prvků naplní celou místnost vůní. Mnohé děti mají zkušenosti s výrobou již z minulých let, ty mladší se rychle učí. Rodiče nad nimi drží ochrannou ruku a tvoří společně s nimi. Vzniká tak krásné společenství plné radosti a zábavy. Těšíme se na přehlídku jejich výrobků! Společně s adventními věnci si můžeme zakoupit i tyto svícny. Finanční výtěžek použijeme na pokrytí nákladů na školné pro děvčátko v projektu Adoptce na dálku.

Velkou záhadou je svatý Mikuláš s anđelským doprovodem a nadílkou pro děti. Kdo tu nadílkou připraví? Minulý rok dostaly děti balíčky voňavých perníků. To pečou v nebi anđělé?

Milé děti, nechejme se překvapit a nemysleme si, že je to jen tak. Ono totiž to nebe a náš pozemský život jsou více propojené, než si možná myslíme.

Krásný Advent přeje Zuzana Vaňková

Betlémské světlo

I letos bude možné odnést si z našeho kostela betlémské světlo. Myšlenka předávání Betlémského světla vznikla v Rakousku jako součást charitativní akce Světlo ve tmě, která pomáhala lidem se zrakovým postižením. Organizátoři sbírky hledali způsob, jak poděkovat lidem, kteří do sbírky přispěli. Nakonec pro ně začali dovážet plamínek zapálený v Betlémě. Předávání světla se odtud díky skautským organizacím rozšířilo do celého světa.

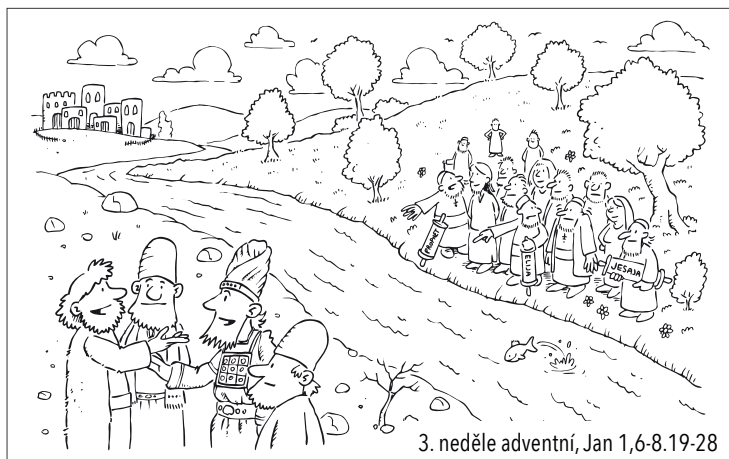
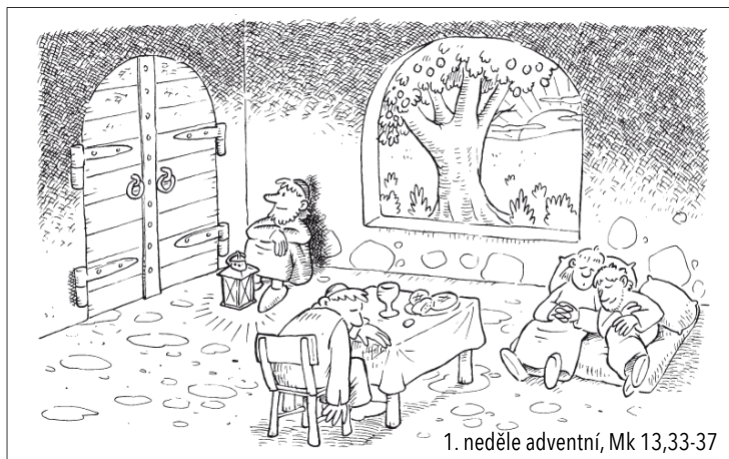
Mít doma Betlémský plamínek a nenechat ho zhasnout po dlouhé cestě znamená stát se součástí nekonečného řetězu míru a radosti. „Letos více než kdy jindy vnímáme Betlémské světlo jako poselství míru a jsme v myšlenkách se všemi lidmi, na které dopadají důsledky válečných konfliktů ať už na Ukrajině nebo kdekoli jině na světě,“ říká hlavní koordinátor Betlémského světla Jiří Dorazil.

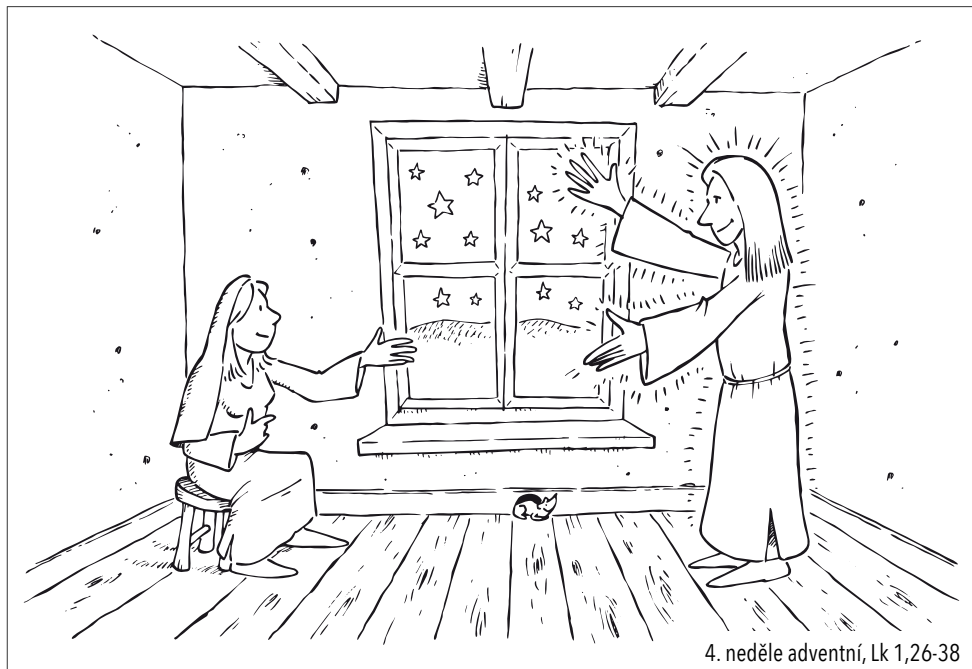
Petr Hanáček, www.betlemskesvetlo.cz

Nedělní evangelia v obrazech

Rodičům a jejich dětem nabízíme možnost zamyslet se nad konkrétní adventní nedělí a slavností Narození Páně pomocí obrázku. Můžete si s dětmi popovídat o obsahu evangelia, děti si mohou obrázek vybarvit.

Ilustrace připravili na Centru pastorece rodin kolínské arcidiecéze v Německu.

U papeže Františka

Nabízíme několik střípků z myšlenek papeže Františka.

Naděje

„Naděje je Boží dar. Máme o ni prosit. Tkví nehlouběji v srdci každého člověka, aby svým světlem mohla osvícovat přítomnost, často znepokojovanou a zatemňovanou mnoha situacemi přinášejícími zármutek a bolest. Neustále potřebujeme upevňovat kořeny svojí naděje, aby přinášela plody. Na prvním místě jde o jistotu Boží přítomnosti a Božího soucitu, a to navzdory zlu, kterého jsme se dopustili. V našem srdci neexistuje místo, kam Boží láska nemůže dosáhnout.“

Vděčnost

„Pokud jsme nositeli vděčnosti, stává se lepším také svět, byť možná jen trochu, ale dost na to, abychom mu předali trochu naděje. Svět naději potřebuje a v postoji vděčnosti a díkůvzdání trochu naděje předáváme. Všechno je spojeno a provázáno a každý se může zapojit tam, kde je.“

Křesťanský život

„Není světe bez minulosti ani hříšníka bez budoucnosti. Stačí odpovědět na povolání pokorným a upřímným srdcem.“

Církev není společenstvím dokonalých lidí, ale učedníků na cestě, kteří následují Pána, protože vědí, že jsou hříšníci a potřebují jeho odpuštění.

Křesťanský život je tedy školou pokory, která nás otevírá milosti.“

Co nás ničí

„V modlitbě člověk překonává pokušení pokračovat v pastorači ve stylu nostalgie a nářků. V jednom klášteře žila jeptiška, která si na všechno stěžovala, nevím, jak se jmenovala, ale jeptišky jí změnily jméno a říkaly jí sestra Stížnost.“

Jak často proměňujeme svou bezmoc, své zklamání ve stížnosti! A tím, že se těchto stížností vzdáme, znovu získáme sílu vydat se na cestu, bez ideologií, bez světskosti. Duchovní světskosti, která do nás vstupuje a z ní se rodí klerikalismus. Klerikalismus nejen kněží: klerikalizovaní laici jsou horší než kněží. Klerikalismus nás ničí.“

Když někdo upadne

„Je tu něco velmi krásného, co bych chtěl, abyste si dnes odnesli na památku: italská horská pěchota, alpini, kteří rádi lezou po horách, mají velmi krásnou písničku, která zní takto: Při výstupu na horu není důležité neupadnout, ale nezustat na zemi. A to je to, na čem záleží. Ti,

kdo zůstávají na zemi, už totiž odešli ze života, uzavřeli se, uzavřeli svou naději, své sny a setrvávají v pádu. A když vidíme některé z našich přátel, kteří upadli, co máme dělat? Pozvedněte je, silou. Pozvedněte je. Podívejte se na gesto, které děláme, když máme někoho zvednout nebo mu pomoci nahoru: díváme se na něj shora dolů. Jediná příležitost, jediný okamžik, kdy je přípustné dívat se na člověka shora dolů, je pomoci mu vstát."

Stát se světlem

„Nezáříme tehdy, když se postavíme do světla reflektorů, nikoli, ty oslepují, takto nezáříme. Nezáříme, když vystavujeme dokonalý, uspořádaný a pěkně upravený obraz, i když se takto cítíme silní a úspěšní.

Ne. Jsme prosyceni světlem, záříme, když přijmeme Ježíše a naučíme se milovat jako on. Milovat jako Ježíš: takto se rozjasníme, to nás přivádí k tomu, abychom byli dílem lásky. Přítelkyně, příteli, neklam sám sebe – až vykonáš skutky lásky, toho dne se staneš světlem. Když namísto konání skutků lásky navenek hledíš sám na sebe, jako sobec, tehdy světlo pohasíná."

Nebojte se!

„Sám Ježíš na vás nyní hledí, pohlíží na vás. Zná vás, zná srdce každého z vás, zná život každého z vás, zná radosti, smutek, úspěchy a selhání, zná vaše srdce. A dnes vám říká: Nebojte se, nebojte se, dodejte si odvahy, nebojte se."

Stanislava Fojtová, zdroj: vaticannews.va

Ohlédnutí za farním zájezdem do Krakova

Od 28. do 30. září se uskutečnila společná akce farností Kunovice a Morkovice – zájezd do polského Krakova.

Po dopolední cestě autobusem jsme dorazili k první zastávce našeho putování – solnému dolu Wieliczka, prý nejkrásnější-

mu solnému dolu v Evropě, zapsanému na Seznamu světového dědictví UNESCO. Prohlídka trvala asi 2,5 hodiny a začala sestupem po 380 dřevěných schodech. Turistická trasa měří okolo 3 km, začíná v hloubce 64 m a postupně se sestupuje až do hloubky 135 m. Po cestě je možné si prohlédnout techniku, pomocí které se dříve sůl těžila, postavy těžebních dělníků při práci, dřevěné konstrukce, kaple, jezírka se solankou, zdobené sály. Asi nejkrásnějším a také největším sálem ve zpřístupněné části dolu je kaple sv. Kingy, která se nachází v hloubce 101 m pod zemí. Kromě krásných lustrů jsou k vidění sochy a také reliéfy vytesané do stěn, mimo

jiné Poslední večere Páně podle obrazu Leonarda da Vinci. Zpáteční cesta na povrch vede již ne po schodech, ale výtahem.

Následně nás ještě čekalo dobrodružství v podobě jízdy a kličkování autobusu úzkými uličkami vilové čtvrti k hotelu. Místní obyvatelé tady tak velký autobus v blízkosti svých domů nikdy neviděli a možná nikdy neuvidí. Náš pan řidič byl famózní a tuto cestu si v následujících dnech ještě několikrát zopakoval.

Druhý den začal slavením mše svaté v jedné z kaplí baziliky v areálu Sanktuária Božího milosrdenství v Krakově – Łagiewnikách. Srdcem sanktuária je klášterní kostel s milostivým obrazem Božího milosrdenství a hrobem sv. Faustyny.

Někteří poutníci se pěšky vydali do neďalekého areálu Sanktuária Jana Pavla II.

Odpoledne patřilo návštěvě královského hradu na Wawelu. V komplexu hradu je také katedrála svatého Stanislava a sva-

tého Václava, korunovační kostel a pohřebiště polských králů i dalších osobností.

Třetí den, v sobotu, nás opustilo krásné letní počasí. Dopoledne jsme slavili mši svatou v jedné z kaplí areálu s názvem Sanktuarium pasyjno-maryjne w Kalwarii

Zebrzydowskiej, který byl v roce 1999 přidán na Seznam světového dědictví UNESCO. Soubor kaplí a kostelů odráží topografii Jeruzaléma zaznamenanou v evangeliu. V současné době je součástí tohoto poutního místa bazilika Panny Marie Andělské, benediktinský klášter a soubor 42 kaplí a kostelíků na křížové cestě zasazených mezi kopci Żar a Lanckorona.

Poslední zastávkou našeho putování byly na zpáteční cestě Wadowice a prohlídka muzea sv. Jana Pavla II.

Farní zájezd se vydařil, práce organizátorů přinesla své ovoce, poznali jsme trošku jinou kulturu a prožívání víry, novodobou i historickou architekturu církevních staveb. Pozitivní bylo i setkání dvou farností. Určitě nikdo nelitoval.

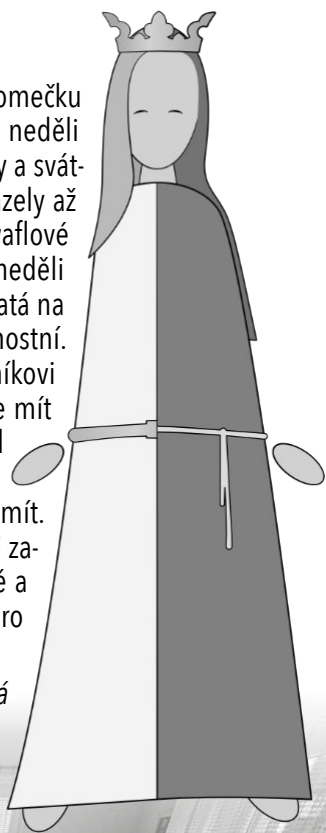
Petr Hanáček

Misijní kavárna v Míkovicích

Na sobotu 11. listopadu jsem se těšila, protože na domečku v Míkovicích u kaple sv. Anežky jsme pekly cukroví na neděli 12. listopadu. Bylo to u příležitosti pořádání farní kavárny a svátku sv. Anežky. Sešly jsme se v 15.30 a domů jsme odcházely až večer. Pekly jsme dvoubarevnou kokosovou buchtu, waflové zmrzlinky, košíčky, koky sušenky a banánové kuličky. V neděli lidé ještě přinesli i jiné cukroví, co doma napekli. Mše svatá na počest sv. Anežky, která je patronkou naší kaple, byla slavnostní. Navíc, na konci mše se předával dárek našemu kostelníkovi panu Josefu Pochylému k jeho narozeninám, které bude mít sice až za dva měsíce, ale bylo by škoda, aby dárek zůstal až do ledna nevyužitý, tak jej dostal předem. Dar si převzal s fanfárou. Dostal gong, který si přál v naší kapli mít. Po mši jsme u dveří rozdávaly cukroví a kdo chtěl, mohl si zajít na farní kavárnu na domeček. Posezení bylo příjemné a lidí se sešlo hodně, zákusky s kávou chutnaly a bylo dost pro všechny.

Stella Kratochvílová

Kronika farnosti v liturgickém roce 2022 – 2023

Do společenství církve jsme přijali

Evelína Františka Hlúpíková, Gabriela Magdalena Simanová, Ondřej Drabina, Matyáš Vlachynský, Natálie Běťáková, Dominika Baná, Kristýna Hurábová, Lukáš Petr Podškubka, Scarlett Marie Marovičová, Adam Banda, Nikol Ludmila Hrabicová, Patricie Marie Sojáková, Eliška Anna Jelínková, Marie Pěchová, Barbora Marie Knotová, Natálie Nosková, David Ťok, Terezie Šilerová, Samuel Foltýn

Manželství uzavřeli

Václav Jordán a Markéta Mazůrková, Roman Bartek a Monika Dohnalová, Josef Paška a Renáta Škrášková, David Lukašík a Martina Lapčíková, Jakub Klinkovský a Andrea Slavotínková, Patrik Semela a Denisa Palinková

Ke svatému přijímání poprvé přistoupili

Tomáš Čabla, Julie Fornůsková, Tomáš Hala, Lukáš Janků, Lukáš Javor, Eliška Javorová, Ella Kirchnerová, Nela Kučíková, Klára Lhotová, Martin Libosvár, Tamara Patzová, Marie Střížíková, Michael Šilhavík, Vojtěch Šilhavík, Anna Trojková, Viktorie Zajícová

Do Božích rukou jsme odevzdali

Eva Andrásková, Anna Ovsíková, Josef Mikuš, Josef Šilhavík, Ludmila Matuščíková, Marie Zpěvák, Jindřiška Libosvárová, Ludmila Turčínková, František Junašík, František Sedláček, Leo Matoušek, Anděla Jurásková, Anna Šilerová, Růžena Burešová, Štefánia Chlachulová, Marie Jordánová, Alžběta Škrabalová, Jiří Trubák, Miloš Vítek, Izabela Janíková, Františka Grebeníčková, Marie Janíková, Miroslav Nováček, František Jurásek, Antonín Kuřimský, Ludmila Paluříková, Marie Zajícová, Alois Tvrdoň, Lukáš Zajíc, Marie Veselá, Marie Malíková

Autoři fotografií a ilustrací:

Člověk a víra – Josef Polehňa: 11

Člověk a víra – Lucie Horníková: 9

Člověk a víra – Ondřej Mléčka: 14

Člověk a víra – Pavel Ingr: 6, 20

Martina Hrubošová: 18

P. Jan Plodr: 17

P. Ladislav Kunc: titulní strana, 3, 4, 5, 7, 10, 15, 16, 17, 18, 19

Program

neděle 3. 12. 1. neděle adventní

- 7.30 K – mše svatá
- 9.00 M – mše svatá
- 10.30 K – mše svatá
- 16.00 K – 1. adventní koncert

pondělí 4. 12.

- 19.00 K – příprava rodičů prvokomunikantů na farním domečku

čtvrtek 7. 12.

- 18.00 M – mše svatá ze slavnosti Panny Marie, počaté bez poskvrny prvotního hříchu, po mši svaté návštěva sv. Mikuláše

pátek 8. 12. Slavnost Panny Marie, počaté bez poskvrny prvotního hříchu *Doporučený zasvěcený svátek*

- 18.00 K – mše svatá ze slavnosti s prvními roráty, po mši svaté návštěva sv. Mikuláše

sobota 9. 12.

- 7.30 K – mše svatá s druhými roráty a snídaní na farním domečku
- 15.00 K – Adventní tvoření dětí na farním domečku

středa 13. 12. Sv. Lucie

- 18.00 K – mše svatá, poté zapisování úmyslů mší svatých na příští pololetí

čtvrtek 14. 12. Sv. Jana od Kříže

- 16.00 M – předvánoční svátost smíření (cizí zpovědníci)
- 18.00 M – mše svatá

pátek 15. 12.

- 18.00 K – mše svatá s třetími roráty

sobota 16. 12.

- 7.30 K – mše svatá se čtvrtými roráty a snídaní na farním domečku

pondělí 18. 12.

- 16.00 K – předvánoční svátost smíření (cizí zpovědníci)
- 18.00 K – mše svatá

pátek 22. 12.

- 18.00 K – mše svatá s pátými roráty

Program

sobota 23. 12.

7.30 K – mše svatá s šestými roráty a snídání na farním domečku

neděle 24. 12. 4. neděle adventní / Štědrý den

8.00 M – mše svatá nedělní

10.00 K – mše svatá nedělní

20.00 M – mše svatá půlnoční

22.00 K – mše svatá půlnoční

pondělí 25. 12. Slavnost Narození Páně

Závazný zasvěcený svátek, začíná oktáv Narození Páně

7.30 K – mše svatá

9.00 M – mše svatá

10.30 K – mše svatá

14.00 – 16.00 K – kostel otevřen k návštěvě betléma

úterý 26. 12. Svátek sv. Štěpána

7.30 K – mše svatá

9.00 M – mše svatá

10.30 K – mše svatá

14.00 – 16.00 K – kostel otevřen k návštěvě betléma

čtvrtek 28. 12. Sv. Mláďátek

10.00 K – mše svatá v Domově pro osoby se zdravotním postižením

18.00 M – Vánoční koncert

pátek 29. 12. Pátý den v oktávě Narození Páně

9.00 K – putování k betlému do Popovic, sraz u MÚ

18.00 K – mše svatá

sobota 30. 12. Šestý den v oktávě Narození Páně

7.30 K – mše svatá

9.00 K – turnaj ve stolním tenise na farním domečku

neděle 31. 12. Svátek Svaté Rodiny

7.30 K – mše svatá s obnovou manželských slibů

9.00 M – mše svatá s obnovou manželských slibů

10.30 K – mše svatá s obnovou manželských slibů

14.00 – 16.00 K – kostel otevřen k návštěvě betléma

Program

pondělí 1. 1. Slavnost Matky Boží, Panny Marie

Závazný zasvěcený svátek

7.30 K – mše svatá

9.00 M – mše svatá

10.30 K – mše svatá

14.00 – 16.00 K – kostel otevřen k návštěvě betléma

pátek 5. 1.

18.00 K – mše svatá ze slavnosti Zjevení Páně s žehnáním tříkrálovým koledníkům

sobota 6. 1. Slavnost Zjevení Páně

Doporučený zasvěcený svátek

7.30 K – mše svatá ze slavnosti s žehnáním vody, křídý a kadidla

Koná se Tříkrálová sbírka

neděle 7. 1. Svátek Křtu Páně

7.30 K – mše svatá

9.00 M – mše svatá

10.30 K – mše svatá

neděle 21. 1. 3. neděle v mezidobí, Neděle Božího slova

7.30 K – mše svatá

9.00 M – mše svatá

10.30 K – mše svatá

neděle 11. 2. 6. neděle v mezidobí

7.30 K – mše svatá

9.00 M – mše svatá

10.30 K – mše svatá

14.00 K – Country karneval na farním domečku

Tento program obsahuje výčet těch nejdůležitějších bohoslužeb a akcí. Ostatní budou sděleny v ohláškách.

K – koná se v Kunovicích, M – koná se v Míkovících

Schůzka od sv. Anežky

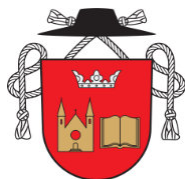
vás srdečně zve na **VÁNOČNÍ KONCERT**,
který se uskuteční **28. prosince 2023 v 18.00 hodin**
v **kapli sv. Anežky České v Míkovicích**.

Po koncertě bude na domečku připraveno posezení u svařáku.

Vánoční **VEČER CHVAL**

kostel sv. Petra a Pavla v Kunovicích
pátek 12. ledna 2024 v 19.00 hodin
(v 18.00 hodin mše svatá)

Neprodejný list pro vnitřní potřebu Římskokatolické farnosti Kunovice.
Redakci tvoří Stanislava Fojtová, Petr Hanáček a P. Ladislav Kunc.

Farní časopis Klíč vychází obvykle na 1. neděli postní, na začátku školního roku a na 1. neděli adventní. Uzávěrka je 14 dní před vydáním. Příspěvky a komentáře můžete posílat na farní e-mail (fakunovice@ado.cz). Redakce si vyhrazuje možnost úpravy či zkrácení.

www.farnostkunovice.cz

